Oslo i juli 1942.

TIL ALLE NORSKE TELEGRAF- OG TELEFONTJENESTEMENN.

Arbeidspresset i Telegrafverket er no så stort og telegraf- og telefontjenestens folk så nødvendige for de noværende styremakter i landet at det åpne press på tjenestemennene ikke har fått det omfang den hadde ventet. Desto sterkere og mere påtrengende er underhåndspresset og det indirekte påtrykk blitt. De norsk-instilte blir fratatt alle chanser til avansemang, nektet konstitusjoner som de tilkommer og på alle mulige måter disfavorisert. De dyktige og verdifulle blir åpent forbigått av ukvalifiserte og rene undermålere. Rekrutteringen til vår etat er blitt en ren komedie.

Det bærer mot grøftekanten med etaten. Tjenestemennene kan i øyeblikket ikke gjøre noe for å hindre det. Likevel kan de gjøre meget. Først og fremst kan de sørge for å holde ryggen rak og ånden mellom kollegene ren og ubesmittet.

Den tjenestemann som føler og tenker norsk må ikke under noen betingelser søke ny post. Er du ren får du den ikke. Hvis du får den, er det fordi styremaktene anser deg som brukelig for sitt behov og dine kolleger må se på deg som en stripet, som en sviker.

Den tjenestemann som taper noe på å stå fast no, vil få kompensasjon for det senere.

Ikke under noen omstendighet må du skrive under loyalitetsfråsegn. Du skal stå til regnskap overfor deg selv frem gjennom livet, og i sin tid skal du også stå til regnskap overfor dine kolleger og dine landsmenn forøvrig. Det er videre din plikt å gjøre dette kjent blandt ungdommer som vil søke seg inn i etaten. De må også i sin tid gjøre opp sitt regnskap.

DEN NORSKE FRONT er sterk i telegrafverket. Det er vår stolthet. En eneste sviker kan ødelegge overmåte meget. Er du utsatt for press utenfra, f. eks. forsøk på å tvinge deg til å gå på N. S. møter eller liknende, så skal du ikke gå, hverken i eller utenfor tjenestetiden.

Du kan kjenne deg trygg på det store flertall av dine kolleger. De bøyer ikke av og de forlanger av deg at du holder ryggen rak. Dette gjelder også den måten du opptrer på i det daglige liv, i tjenesten og utenfor. Du skal være korrekt og oppføre deg ordentlig, men ikke krype og smiske. Det ligger under din verdighet

Mere enn noen gang kreves det av deg at du viser samkjensle og solidaritet med dine kjempende kolleger. Du har anledning hver eneste dag og på mange måter.

Vår innsats i kampen for landet og friheten ligger i at vi står imot alle de krav som ingen har rett til å stille frie og selvstendige mennesker, at vi holder sammen og at vi er villige til å ofre det som kreves i denen innsats. Det skylder vi hverandre og alle dem utenfor vår etat som kjemper den samme kamp og gjør sin plikt.

ENIGE STÅR VI STERKT — SAMLET KAN VI IKKE TAPE KAMPEN.

Sørg for at alle norske kolleger får kjennskap til dette.